

tage udgangspunkt i folkeregistreringscirkulærets kapitel 3.

Til kapitel 5. Tilflytning fra udlandet

Kapitlet indeholder reglerne for registrering af personer, som kommer til landet fra udlandet, herunder fra Færøerne. Med hensyn til Færøerne henvises til § 23, stk. 2, og § 60 med bemærkninger.

Kapitlets bestemmelser indebærer ingen væsentlige ændringer af den gældende retstilstand, som fremgår af §§ 8-14 i folkeregistreringsbekendtgørelsen og §§ 6 - 11 i folkeregistreringscirkulæret, jf. også folkeregistreringsvejledningens kapitel 3, afsnit 4. Dog vil ingen ikke-nordiske børn fremover umiddelbart kunne registreres som tilflyttet landet, jf. § 17 og bemærkningerne hertil. Herudover vil det fremover blive krævet af EU-statsborgere, som efter artikel 8, stk. 1, litra b, i Rådsk Direktiv nr. 68/360 er at betragte som grænsegængere, at disse ikke kan blive folkeregistreret her i landet uden et brev fra udlændingemyndighederne om, at de er fritaget for et opholdsbevis.

Til § 16

Bestemmelserne i stk. 1 - 2 er i overensstemmelse med folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 1 og 2, idet der dog er foretaget en udvidelse af den personkreds, som først har pligt til at anmelde flytning til landet, hvis opholdet skal vare over 6 måneder, fra personer, der tilflytter fra et andet nordisk land, til også at gælde personer, som tilflytter fra et EU- eller EØS-land. Hermed sikres mod en forskelsbehandling mellem nordiske EU- eller EØS-statsborgere og andre EU- eller EØS-statsborgere.

Det er umiddelbart klart, at ikke ethvert ophold i Danmark skal registreres som en tilflytning. 3 måneders grænsen, som har været anvendt gennem en årække, giver en rimelig afgrænsning mellem ophold, som alene kan betragtes som turist- eller ferieophold, og ophold, hvor vedkommende kan siges at have bosted i landet.

3 måneder er således den periode som mange udlændinge ifølge udlændingelovgivningen må opholde sig i Danmark uden særlig tilladelse, men kravet til opholdets længde for at kunne blive registreret som tilflyttet landet gælder også for nordiske statsborgere, herunder danskere.

Den hidtil gældende særrregel for personer, som flytter her til landet efter at have boet i et andet nordisk land eller Færøerne, skyldes en harmonisering af reglerne med de øvrige nordiske landes, hvor flytning ikke anses for at finde sted, når opholdet det nye sted varer under 6 måneder. Særrreglen vil efter den fore-

slåede bestemmelse gælde alle, som har boet i et nordisk land eller EU-/EØS-land, og vil således ikke længere være begrænset til statsborgere fra de nordiske lande og Færøerne. Tilflytter sådanne statsborgere fra et land uden for Færøerne, Norden, og EU-/EØS-området, falder de ikke ind under særrreglen.

Flytteanmeldelsespligten ved tilflytning til landet indtræder nu på det tidspunkt, den pågældende opfylder betingelserne for at blive registreret som tilflyttet. Pligten er hidtil indtrådt ved flytningen. For ikke-nordiske statsborgere, som indrejser uden en opholdstilladelse, indtræder flytteanmeldelsespligten fra meddelelse af opholdstilladelse eller -bevis, og således hverken fra den faktiske tilflytning eller det tidspunkt, hvor opholdet har varet 3 måneder. Flytteanmeldelsespligten indtræder dog kun fra dette tidspunkt, hvis det på tidspunktet for meddelelse af opholdstilladelsen ligger klart, at opholdet skal vare i over 3 måneder, jf. § 16, stk. 1, sammenholdt med stk. 4, sidste pkt.

Den hidtidige pligt til at anmelde flytning for husstanden ændres til en ret. Envidere fritages en flyttende nu også formelt for selv at anmelde en flytning, som er anmeldt af en anden.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 4. Specielt i grænseejne er det ikke ualmindeligt, at personer jævnligt krydser grænsen. Det er derfor nødvendigt at fastslå, hvornår den pågældende må siges at have ophold i Danmark.

Ved spørgsmålet om tilflytning her til landet er det uden betydning, hvorledes en evt. tilbageværende bolig i udlandet er, og om den tilflyttende har sin familie med eller efterlader denne i udlandet. Der ses således alene på opholdets varighed. Herved adskiller forholdene sig fra personer med flere indenlandske boliger, jf. herom foran til § 7.

En angivelse fra den tilflyttende om, hvorledes hans bolig og familieforhold i udlandet er, vil i de fleste tilfælde ikke kunne efterprøves modsat et udsagn om længden af en persons ophold her i landet. Det anvendte kriterium - opholdets længde - har tidligere givet anledning til en del klager, bl. a. fra svenskere, som har ønsket fortsat at være registreret i Sverige, selv om de på grund af arbejde i Københavnsområdet har haft deres hovedophold i Danmark. Efter at de skattemæssige grænsegængerregler, der i disse tilfælde var en af grundene til modstanden mod at blive folkeregistreret i Danmark, er ændret, forventes et fald i disse klager.

Den foreslåede bestemmelse i stk. 4 om muligheden for at kræve dokumentation for opholdets varighed i dag skal sammenholdes med folkeregistreringsbekendtgørelsens § 8, stk. 3. Kravet om, at der skal